

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
17 februarie st. v.
1 martie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 7.

ANUL XXVII.
1891.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

Poveste veche.

Sărută-me, apoi te du,
Am țin la despărțire;
M'ai sărutat, apoi te-ai dus,
Tu, dulcea mea iubire.

Ai dus cu tine dorul meu
Și pacea mea ai dus-o,
Să fiu cuminte și a ta —
De câte ori mi-ai spus-o! . . .

Și, tu te-ai dus, eu am ramas
Aceeș ca odată;
Tu m'ai uitat, tu te-ai pierdut
In zarea depărtată.

Că te-ai pierdut, că nu mai vii,
Sunt lucruri vechi in lume!
Eu sunt femeie, tu bărbat,
Povestea-i fără nume.

Când nu mai simți, când ești pierdut —
Tu astfel ești cu mine . . .
Ah, de-aș pute uita și eu —
Să uit și eu — ca tine!

Lucreția Suciu.

Sóre Pétu.

— Povestire populară. —
(Incheiere.)

Adorm in nóptea ceea, dar nu ușă degrabă și
ca un butuc, după cum îi eră invētu. Se sbăt
multă vreme, gândindu-se și rēgândindu-se. Da
cum naiba să-i vie la socotelă in se ca să deie
ochi cu fetele? La gându ista, se incrunță,
asudă de-odată pe tótă șira spinării și se ridică
gata s'o ia la gónă. Atunci vėđu că se află in cul-
cușul lui și că lângă dēnsu e Chirstea.

Hai, hai, vremea trecea. Chirstea nu se lāsă.
Une ori se luă cu Sóre Pétu la hırjónă și-l stringea
in brațe cu foc. Atunci, dintr'ēnsu ieșią o dogóre care
pricinuíă lui Sóre Pétu niște gādilituri poznașe
de tot.

Écă 'ntr'o ți că Sóre Pétu porni de diminėtă
acasă la baba Dafina, cum nu făcuse de eră aprópe
un an.

Avea in gând, că de-o intēlni vr'o fată, să se
uite la ea, — ba, de-o indrăzni, să-i și dea cu cotu;
să vėdă in sfērșit cum este . . .

Vremea purcesese in spre cald și omētu se topiă
incetu cu incetu pe nebăgate de sémă. Eră cam pe
la jumėtatea lui martie.

La dus acasă, nu intēlni nici pui de fată, da la
intors, cam după vr'o doue ciasuri, hop! că dădu
față in față, la o cotitură de drum prin pădure, cu o
fată din satu vecin, care se ducea in satu lui Sóre Pétu.

— Bună vremea, surato, — îi grăi el repede.

— Mulțămim 'tale, bade Sóre. Fata-l cunoșcea,
că cine nu se incumetase să-l cunoscă pe Sóre Pétu!
Inse pentru că-i șciea sēlbătăcia, se minună ca
de cine șcie ce minune.

Sóre Pétu cătă la dēnsa, plin de rușine și de
sfielă, că mai degrabă el eră par că fată, și fata flăcău.

— Bată-te să te bată, că mândră mai ești! îi
grăi el cu innec in glas și-i dădu cu cotu . . .

Dar atunci, cine șcie ce i se năzări, că o rupse
la fugă ca un lunatec.

Cum ajunse la stână, povesti lui Chirstea is-
prava ce făcuse, și se făcu roș la față ca un bujor,
de rușine ce-i eră.

— Noroc să deie Dđeu, strigă Chirstea; érna o
inceput să se ducă, firea ta cea poznașă o inceput
să se ducă! . . Când o incolți érbă, o să-ți incolțescă
și mnetaie inima . . . Noroc, frate Sóre, noroc.

Peste ți pândi clipa lui de tihnă și prinse-a-i
mai aprinde călcăile; iar când veni nóptea și se așe-
dară să se culce, Chirstea îi povesti cum el se indră-
gostise de nevėsta pădurarului, cum se lāsă dintr'un
copac, pe hornă, in tindă, — și 'n vreme ce pădu-
raru dormiă mort de oboselă, ei deschideau ușa și
se făceau nevėđuți in țihliș. Și-i spunea in așa fel,
proletu de Chirstea, că lui bietu Sóre Pétu îi sti-
cliau ochii, ca ochii de lup și nuș' ce-i viniă să facă
de căldură ce-i dogoriă peptu, capu, — trupu 'ntreg.

Nu trecu o clipă după ce Chirstea își sfērși li-
tania, că se sculă și eși olécă atară din peșteră, ci-că
să vėdă cam pe ce vreme putea fi.

Când se aședă inapoi in culcuș, nu mai eră
Chirstea, ci Tinca.

Se apropiă de Sóre și-l apucă incetișor in brațe,
iar suflarea ei ardea obrazu flăcăului ca dogórea jă-
ratecului.

— Da ce te-o găsit, mă? întrebă Sóre Pétu . . .

Și odată cu vorba, vrēnd să-l depărteze pe Chir-
stea, dădu cu mările de sinu cald și môle al Tincăi.

Unde sări atunci flăcău ca mușcat de șarpe și
incepu să pipăie pe cine avea lângă dēnsul și, ce
comedie eră.

— Mi-ești drag, îi șopti Tinca, cuprindându-l iar cu brațele, și Chirstea nu-i altu decât Tinca lui Păstramă.

III.

Când întâlnește Sóre Pétru pe fata din satu vecin și încercase săgă cu dēnsa, se și svonise de-asta, că fata nu eră dór să tacă, odată ce lucru ista eră o minune ca Sóre Pétru să cate la o fată, ba încă să-i și înșire floricele.

Și eră poznă de mândră, fata din cel sat dealătura.

Costache Cearău o și băgase pe mână, de cum auđise znóva, că nu eră lucru puțin să fie rămas; și ale Tincăi isprăvi trebuia fără dór și să fie începutu ista de schimbare la Sóre Pétru.

Da cum dracu făcuse Tinca? aici eră nedumerirea și toți se suciau și se învėrtiau cu mintea în tóte felurile. Trudă de gēba! Nici unu nu izbutia să ghicēscă.

Atăta lucru șcieau dóră, că Tinca nu mai eră în sat de vr'o lună de ăile; și cum nu spusese nimenui și cum singurică trăia în căsuța ei, nici un puu de om n'o putuse zări în cotro apucase.

— Decă se află lângă Sóre Pétru, își grăia Cearău, cum de-o rabdă sēlbatecu cela? Decă nu se află, cum ciórele atunci o fi făcēnd? Ori hođu de Pétru s'o fi desfăcēnd el singur ca varza, că firea nu l'o fi lăsānd... Ei, iaca, pentr'un urs ca el, nu cred nici aiasta. Atunci, cum dracu să fie? Cum s'o dau ca s'o brodesc?

Trudindu-și mintea și scărpināndu-se după cēfă cu ciudă, Cearău se hotărî s'aștepte, că numai c'o flóre nu se face primăveră; — ceea ce își talmăciă el, că decă o săguit și Sóre Pétru odată numa c'o fată, nu eră tocmai mare primejdie.

Se mai istovise lucru, când unu din ciobanii lui Sóre, venind în sat, fu întâlnit de mai mulți flăcăi.

Aiștia toți mi-l luară în răspē cu cercetări de tot felu, că ce face Sóre Pétru, că ceea ce cealaltă.

— Ce să faci, răspunse ciobanu, ia s'o prins frate de cruce c'un flăcău de care nu se deslipește nici ăi, nici nópte. Grăiesc impreună, se sfătuesc, cutreeră munții la olaltă și muncesc amēndoi pe vremea muncēi la stână. Éca ce face. Atăta numai că de-o bucată de vreme nu pré-și pun nasu la muncă, că tot codru-l păzesc amēndoi.

Da cine eră flăcău ista, nime nu șciea. Éca, că asta eră o znóvă poznașă.

— Să șcii că flăcău ista mi-l spělă pe ursu de Sóre Pétru, gândi Cearău, când auđi lucru, — și hotărî să mērgă la Sóre Petru.

Și cum znóva iasta târđu se respândise, adică tocmai după ce Sóre Pétru aflase de vr'o doue săptămāni cine e Chirstea, — Cearău potrivì la vreme ca să vedă minunea.

Doue săptămāni de când Sóre Pétru aflase cine-i fratele lui de cruce și de când se schimbase și el om ca toți ómenii cu cunoșcință de femeie și cu inimă pornită spre dragoste, — se făcuse vesel de tot.

Doue săptămāni să nu-și incrunte sprincēna, dar mai ales doue săptămāni să nu puie mână la ajutorat, amú când se incepa trēba cu brānzăturile? Éca ceva, care miră tare mult pe ciobani.

Și 'n vreme ce se mirau ciobanii, dar fără să-și trudēscă mintea ca să aște pricina, — Sóre Pétru și Tinca, — imbrăcată tot bărbăteșce, — cutreerău munții. Și unde găsiau omētu luat și erva resărită, acolo se aședau și se lungiau a lene.

Și focos mai eră Sóre Pétru. Un jăratec care nu se mai spuzeșce, care nu se mai trece; d'apoi și jupānēsa Tinca imi eră o cumētră de n'avea sēmēn.

Dăduse de ce poftise și-avea meșteșug să far-mece pe Sóre Pétru. Nu-i vorbă, că nici nu eră greu, de vreme ce Sóre amú deschisese ochii ca bărbat și pricepuse că vieța are și alte poște decât cele ce-avuse el pân' atunci.

Éca 'ntr'o ăi pe când eră sórele ca de-o sulită, să nu apue, sosi Costache Cearău la stână și întrebă de Sóre Pétru.

Da n'apucă să sfērșescă vorba și éca vedu cu ochii ce nici visase macar să vedă. Vedu pe Sóre Pétru de găt cu Tinca...

Eră imbrăcată bărbăteșce, nu-i vorbă, da Cearău o cunoscu. Se frecă la ochi, că nu-i venia să credă la așa arătare, — da pe urmă se dumeri și începū să șuere lovindu-se peste căciulă...

— Fiu! a dracului mai este muierea!.. Ia-te uită mă, ce comedii plāsmuesce; să te gāndești o vieța într'égă și tot să nu-i dai pornire. Și deu, că s'o priceput bine. Are glas ca de bărbat și sēmēnă a flăcău cum sēmēn și eu... Mă, a dracului, — m'o remas... Ba adevă nu încă... stăi...

Astea tóte le gândi Cearău într'o clipă în care vren o Tinca îi și cunoscu.

Bădă, veni eu Sóre Pétru care și el cunoscu pe Cearău, și-i grăi:

— Ei, bade Cearău, cum socoți de noi amēndoi amú?

— Dē! leliță, șciu eu?..

— Da, ce mă, mnetale cunoști pe Tinca? dișe Sóre Petru.

— Ei, asta-i, da cum ciórele nu; — și Cearău îi povesti prinsórea lui cu Tinca.

— Alei, taci, fa Tinco! o fost, ăi, și prinsóre la mijloc! făcu Sóre rīdēnd cu hohot.

— Fireșce, — prinsórea amú ca prinsórea, da inima mea muriă după tine, grăi Tinca, cătand la Sóre cu dragoste.

Pe urmă se întórse spre Cearău și mai dișe:

— Māni o să vinim în sat, bade Cearău, șcii mnetă aiasta? Nu? Ei, éca s'o șcii, și degrabă, degrabă pui capēt vēduviei... Așă-i Sóre Pétrule?

— Așă, fa Tinco, că o istētă ca tine c'un voi-nic ca mine se potriveșce... ca lumina ăilei cu ceea a sórelui.

Cearău porni ușor ca vēntu și plin de bucurie. Eră rămas, pierdea suta de oi, da căștigă inmiit. Că putea să iee pe fata lui Mitrea Mușat; că aflase el pe urmă, că Frusina își incolțise inima cu dragoste pentru Sóre Pétru.

Amú încăi, Tinca îi venise de hac. Il făcuse să s'apropie de femeie, dar eră să s'apropie numai de dēnsa.

În felu ista, prinsórea pierdută îi mergea la inimă.

Cum puse picioru în sat și dādū sfara 'n țēră. Sub séră tóte fetele erau strinse în casa lui Mușat ca să se incredințeze bine că Cearău nu vēnduse minciuni în locu adevērului.

Gāsiră pe Frusina mohorită și plānsă, dar nimic grāind împotriva lui Sóre Pétru. Ciuda n'o avea pe dēnsu; ciuda tótă o avea pe Tinca.

Și Mitrea Mușat, se cătrāni reu când auđi veste; și cum eră abraș de felu lui și căinos la inimă pentru acela care-i făcea reu, începū să plāmădescă în cugetu lui cum să scape pe Sóre Pétru de vulpea de Tinca.

Éca a doua ăi pe la un prānđ, că veniră în sat și Sóre Pétru cu Tinca, imbrăcată tot bărbăteșce.

La pórtă satului se despărțiră. Tinca apucă acasă la ea, ca să se facă femeie și 'n veșminte, — iar Sóre Petru la baba Dafina ca să-i spuie păsu inimei lui și poșta de-a se insurá.

Baba Dafina se minună că tocmai pe Tinca vędana o alesese nepotu-su, da nu grăi nimic de reu și-i dădă voie.

— Așă i-o fost scris ca Tinca să-i fie ursită lui . . . Noroc să le dea Dđeu; își đise baba Dafina in gând.

Mai eră o sęptęmână până la Florii și doue până 'n Paști. Doue sęptęmâni mai aveau de așteptat Sóre Pętru și cu Tinca.

Dar ęca 'n điuă de Florii, cā după ęșirea din biserică, se pomeni Tinca cu subprefectu in casă la ea, cu primaru comunei și cu ajutoru subprefecturei

— Ascultă, dta ęști Tinca lui Pastramă, vędană a lui Neacșu Marin? întrebă el pe Tinca, remasă mierată locului.

— Eu, cucóne . . . respunse ea cu innec in glas.

— Am poruncă dela Piatră să te cercetez cum o murit bārbatu dtale acū doi ani?

— Cum o murit? Ca tótă lumea cucóne, dđ! cum eră să móră altfel? Mi 'o luat Dumneđeu dintr'o bólă rea ca ciuma; cā o zăcut, Dumneđeu să-l ierte, țe-o bubă care i-o invinețit tot picioru, și pe urmă tot trupu. Cu tóte leacurile ce i-o făcut ba baba Rada, ba baba Vasilca, — gęba; și-o dat sufletu și m'o lāsat . . .

Și aducerea aminte de bietu Neacșu care fusese om a lui Dđeu, făcū pe Tinca să plāngă.

— O fi, lele Tinco, grăi subprefectu, și cum đici dta; dar pe la Piatră uite, nu s'o auđit tot așă. Ci-cā dta ai fi făcut de petrecanie lui Neacșu, pentru cā te dăduse mǎ-ta după dęnsu fără voia dtale și dta iubiai pe alt flăcāu . . .

— Dóme sfinte, — strigă Tinca spǎimântată, făcęndu-se ca turtă de cęră; ęca ce-mi fu dat s'aud!.. Da póte să spuie satu 'ntreg, cucóne, cā cu așă pęcat nu mi-aș încărcă eu sufletu . . . Dóme sfinte!.. ęca pe iasta cruce . . . și grăind se inchinā . . .

— Nu șciu de țai fi încărcat ori nu sufletu cu așă pęcat, dar eu am poruncă să cercetez lumea de pe-aiți și să te duc pe urmă la Piatră in arest . . .

Tinca prinse a tremurā ca varga și a plānge cu bocete. Aiasta fu pentru suprefect ca o dovędă cā Tinca e vinovată.

Numai cāt ai numărā până la o sută, fu adus Cearău, alți flăcāi și romāni din sat și Mitrea Mușat.

— Ia spune dta, bade Mitreo, fi grăi suprefectu, cā dór il cunoșcea ca om bogat și cu trecere pe la Piatră.

— Dđ! cucóne, respunse Mușat, așă mi-o spus baba Rada cānd o murit, cā dęnsa i-ar fi dat burieni ca să-l trimetă pe cea lume . . . Apoi nu șciți dvóstre cā Tinca o și făcut, ce vra ea de mult, pentru cā o și imbrotodit pe Sóre Pętru și vra să-l ia de bārbat?

Romāni remaserā incremenți, — ęr Tinca pică jos grāmădă leșinată. Vrusese să strige, să spuie cā nu-i așă, dar glasu i se oprī in gāt, un nod îi oprise resuffarea și picase ca fulgerată.

— Apoi tot e vinovată, grăi subprefectu. Udați-o cu apă, ómeni buni și după ce s'o deșteptă, puneți-o intr'o căruță; ęr dta, mai đise el, intorcęndu-se cātră ajutoru lui, s'o duci cu doi cālǎrași la Piatră.

Zvonu întęplării iștiea se respāndi ca fulgeru și incremeni pe toți.

Tuturora nu le veniā să crędă, dar eră Mușat care mǎrturisise, și-și făceau cruce đicęnd: Dóme fereșce de lemeia ticălósă!

Tinca fu sculatā din leșin, dar ce folos. Nu mai eră in tóte mințile.

Mitrea Mușat ingǎlbeni cānd auđi de nebulnia Tincăi și l'apucă frigurile. Dup'o zăcere de 2 luni se indreptă, nu-i vorbă, da nici pace nu mai avū sufletu

lui, cā el fusese care pǎrise la Piatră pe biata Tinca.

Iar Sóre Pętru, după vr'o doue luni de rǎtăcire prin munți și de dor după Tinca, — incepū să tragă cu inima la sat, cā Mitrea mereu îi da ghiez să-și facă ręndu insurătorii.

Vędū odată pe Frusina lui Mușat, o vędū de doue și pe urină se incine la dragoste cu dęnsa, iar după Sfânta Marie își puseră și pirostele pe cap.

Ađi Sóre Pętru e fruntaș in sat, om isteț, primar al comunei și tată a șase bǎeți, cari, mare lucru, de n'or semēnā in voinicie cu tǎtuca lor; nu șciu amū de i-or semēnā și 'n sęlbǎtăcie.

De-asta nu crede nimeni, pentru cā toți o să-și facă ręndu la școlile din Piatră, cā așă Po sfătuiț Pǎrintele Dajdie din sat.

Mitrea Mușat noptile mai ales, vede pe Tinca in vis, și de multe ori îi pare cā-l stringe de gāt, in nebulnia ei. Atunci sare din pat spęriat și plin de sudóre și se chinușce in nesomn până la điuă albă.

Numai cānd își ia nepoții pe brațe, cāt mai uită de cugetu care-l muștră.

Sǎracu, scump mai plǎteșce mulțǎmirea Frusinei și-a lui Sóre Pętru.

1888 ianuarie Bolintin.

Radulescu-Niger.

S o n e t.

După Petrarca.

Ānd privesc fața „Ei mǎndră, plin de-o falnică dulcēțā,
Vrere-aș să grǎbescă điuă cānd pleópele molateci
Se inchid de lună voe; iar dorințe nebulnateci
N'or putē să-mi mai stęrnescă mai unci grǎți și frunsēțā.

Dar voința mi se schimbă, vrere-aș să vețnesc āncă,
Numai pe „Ea“ aș privi-o, care altul nu o vede,
Care a rēmas aceeaș și resințul nu și-l perde,
Arǎlāndu-mi și acuma tot dispref și urǎ-adāncă.

Ajunesem cu amornl in pași leneși, puși pe gānduri,
In o vale cu recóre, peste tot locul inchisă,
Ce 'ngropase-a mele plāngeri și suspine 'n multe ręnduri,

In āst loc femeii nu furē, ci stānci și mǎndre isvórá.
Icóna acelei đile chiar și ađi me impresórá
Și gāndirea mi-o depinge in colóre mai deschisă.

Ioan Bocanici.

C u g e t ă r i.

Certele celor mari totđeuna se resfrāng pe capul celor mici.

Din fericirea vieței gustă numai logodnicii.

Puterile opuse, cu cāt se apropie mai mult, cu atǎta le este lovitura mai grea.

Sub masca moralei multe nelegiuiri se ascund.

Respectānd pe alții, pe tine te respectezi.

Beția de avere te sęlbǎtăceșce, așă incāt fugi de ómeni și ei de tine.

Cornelia Emilian.

La mănăstire.

Narațiune de Octave Feuillet..

(Incheiere.)

Nără plouă grozav, treznia și fulgeră într'un mod inspăimântător; așa înfricat și îngrozit cum me trezii, nu-mi puteam de loc explica provenința acestui sgomot, vreau să-mi ridic capul de pe perină, dar în momentul acela, — înainte de ce aș fi fost lămurit cu poziția mea, — un fulger trece repede pe dinaintea ochilor mei, după el urmă imediat un trăznet atât de grozav, încât aruncând la lumina fulgerului pe marginea patului o buhă mare ce suia așa de lugubru, și de ramura de salcâie acățat un liliac, îndată leșinai...

Dimineața când me trezii, patul meu era încunungiurat de toți soții mei de călătorie. Pe scaun ședea Cordelia ținând în mână notițul meu, și me privia cu multă duioșie. Observai, că cât ce deschisei ochii, toți resuflau mai cadentat, se vede că toți împartășiau temerea că mi s'a întâmplat ceva reu mare. Care de care ar fi dorit să me întrebe mai degrabă ce mi s'a întâmplat? Dar eu nu le puteai spune încă nimic. Într'un târziu, după ce se depărtară cu toții din chilie, me sculai din pat cu multă greutate, capul mi-l simțiam atât de greu și de străin, ca și cum nu ar fi al meu, — și la consiliul părintelui Michelle, me treceai pe cap bine cu apă rece. Nu mult după aceea începui a me limpezi, încetul cu încetul îmi adusei aminte de visul și de leșinul meu. Me îmbrăcai și ești afară din chilie...

Pe dinaintea mănăstirii prin curte se preumblă iubita mea cu mult neastâmpăr. Ea, sormană, de abia apucă să ies, ca să me întrebe ce mi s'a întâmplat? Apucă să se pe o bancă, i le povestii toate, după cum mi-aduceam aminte, oh, și ea me ascultă cu atâta atențiune; și când îi eneram cât de mult me căsniam ca să-i vin în ajutor când picase în apă, în ochii ei luci o lacrimă, care i lunecă pe obraz, dar eu îi dai caia această lacrimă cu focul sărutărilor mele.

Gătând cu povestirea năcazului meu, cum la sgomotal cel mare ce-l produse ploia ce acum încetase și la tunetele cari se repețiau atât de inspăimântător ea nu mai putu dormi, ci se sculă înfricată. Noroc că furtuna de abia durase un pătrar de oră. Când încetă ploia și norii se imprășciară în toate părțile, era ziua. Eșind afară, ea se întâlni cu toți soții noștri de călătorie. Toți o pășiseră ca ea. Dar o mirare și o frică o cuprinsă totodată, când între aceștia ea nu me zări pe mine. Deodată presupuse, că de bună seamă mi se va fi întâmplat ceva. Ea-și descoperi terna părintelui Michelle. Acesta intră în chilie unde eram eu. Nu mult după aceea ea-l vădu eșind repede din chilie și grăbind la fântână. Și atunci sigură că am pășit ceva, vre-o nenorocire pôte, grăbi în chilie, după dânsa veni ră toți ceilalți, căci toți observară cât degrabă ești părintele, Michelle din chilia mea. Ei se inspăimântară de aspectul meu, care era de tot înfiorător. Fața-mi era palidă, de o paliditate mortuară, ochii mi se cufundaseră în cap și din când în când resuflam profund și de totului tot neregulat. Prin ferăsta, ce și acum îmi era deshisă, intrase o buhă ce se aședase pe marginea patului meu, și de ramura de iazmin liliacul sta și acum spândurat; — toate acestea făceau ca lucrul să apară tot mai îngrozitor. În urmă veni pater Michelle și începui a me frecă pe frunte, și a-mi pune la nas, în lipsa altui medicament, niște oțet, ce avusese din întâmplare. Resuflarea apoi începui a-mi deveni tot mai regulată și nu mult după aceea me trezii.

Ea-mi mai spuse, că intrând în casă, vădu pe măsă notițul meu, îl luă și ceti șirele ce le scrisesem într'ensul.

— Veți tu, cât de reu ești! îmi duse ea amenințându-mă cu degetul seu, — veți, tu și acum te mai indoești că eu nu te iubesc! Dumnezeu te bate...

— Cordelio dragă! — o intrerupsei eu — din contră is pe deplin sigur, că tu me iubești și din această credință a mea nu me va scote nime.

Și atunci un sunet de clopot ne lovî urechile. Pater Michele ne invită la rugăciune.

Noi intrarăm în biserică și acolo în rugăciuni pline de pietate și de devoțiune, ne desfăcurăm în totă sinceritatea inimile noastre înaintea lui Dumnezeu și a mamei sale Precurate.

Și rugăciunile noastre fură ascultate...

Și ați când e așa de mult decând fuserăm la pater Michelle, ați, când nu mai sântem în vârful muntelui, departe de lumea unde la tot pașul nu întâmpini decât înșelăciune și fătărie, în vârful muntelui unde totul e atât de sincer și de plăcut; și noi încă tot ne iubim.

Și ori de câteori ne aducem aminte de aceea excursiune, totdeauna involuntar ne cuprindem în brațe și buzele noastre se împreună într'un dulce sărutat.

Nicolae Popescu.

Cum trece trenul...

Buclele-i se 'mparte arginții și suri,
Hurue 'ndărătnic pe la cotituri,
Par c'o lume fuge și ea... stă pe loc.
Hueșce și sboră mașina de foc.

Indărăt alergă pe șoseua 'n praf
Sirmele pe stălpii strimbi de telegraf.
Iar de bagi de sēmă la lumina șinei,
Ea nainte-alergă de-alungul mașinei.

Cu copacii tineri și uscați în vără,
Ca o umbră trece și-o pădure rară,
Munți în zări albastre, ape 'n murmurări,
Mai rămân în urnă și ômeni călări.

În o vale 'ntinsă de verdăță plină,
Cum rōsele vără și slabă lumină,
Un copil de-o palmă doi boboci pascēnd,
Lung priveșce trenul, după el țipând.

La barriere, stații și cantōne mici,
Chiar femei de pază va 'ntelni aici,
Cu smerire stēgul roș ținēdu-l drept,
Cu mâna cea stângă lipită de pept.

Buclele-i se naltă arginții și suri,
Hurue 'ndărătnic pe la cotituri,
Par c'o lume fuge și ea... stă pe loc,
Șueră și sboră mașina de foc.

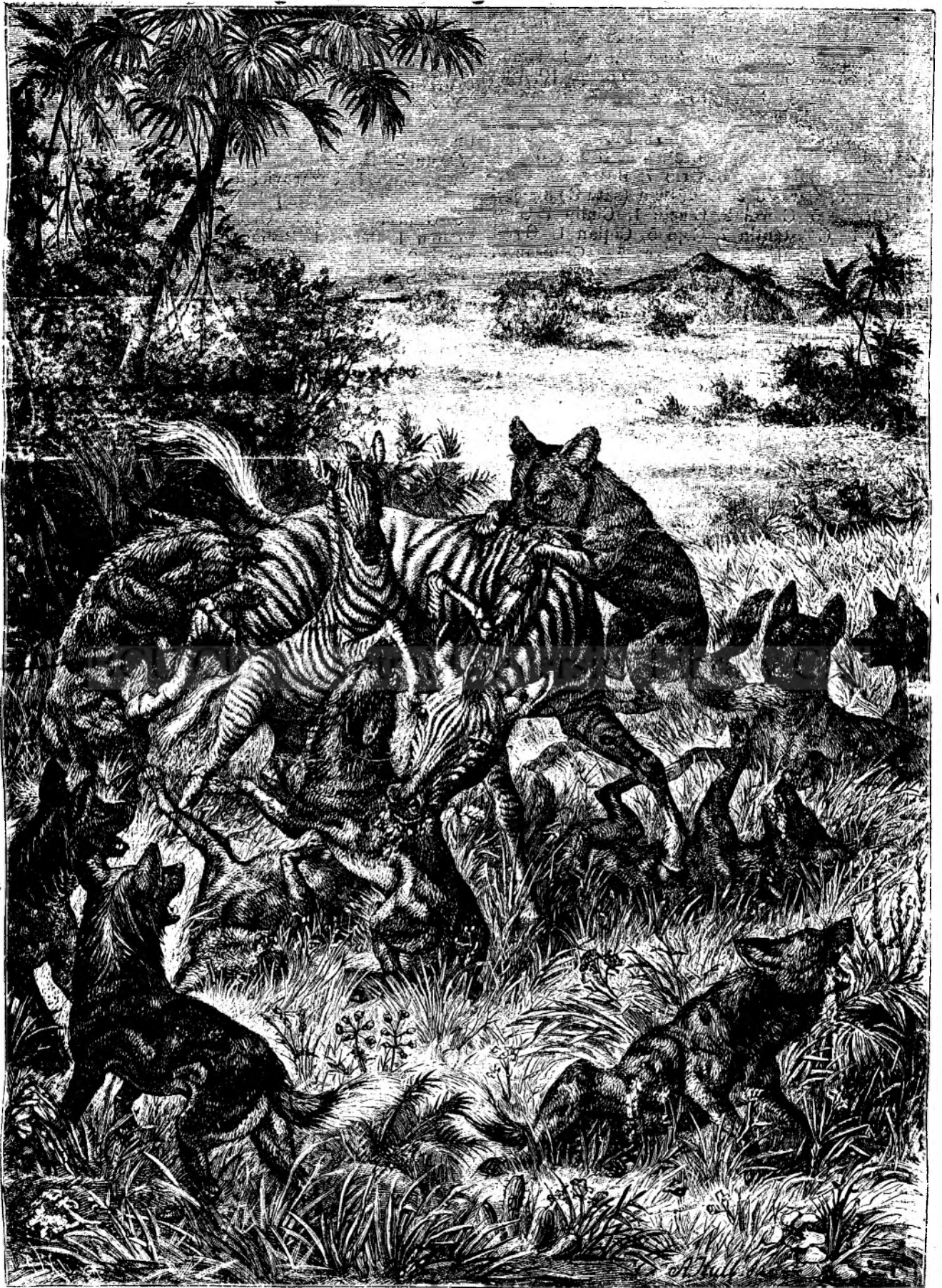
Cornel Botez.

Când frumosul se uneșce cu adevărul, atunci avem artă.

*

Sunt unele femei, cari nu se liniștesc până ce nu fac din bărbați femei.

ZEBRA CURAGIÓSĂ.

Nume familiare românești.

(Urmare.)

30. *Comuna Oravița montană.* Albu 1 familie' Almașan 1, Alecsander 6, Andrei 5, Andrițoi 10, Apostolescu 4, Arjoca 8, Baias 15, Balan 13, Balanescu 3, Barnuț 1, Barbulescu 1, Bengila 1, Bengescu 14, Bernas 9, Bobeica 2, Boboiescu 8, Bogdan 1, Bêrlovan 4, Boncila 1, Bojica 1, Brata 6, Bruniș 6, Brusan 5, Buia 7, Burgye 3, Buserin 7, Butea 10.

Caftan 3, Carasin 2, Călnicean (satu Colnic, Călnic) 4, Chinda 5, Ciorei 2, Ciucin 1, Ciulin 1, Cocoș 21, Codea 1, Constantin 7, Copi 5, Coțian 1, Covric 7, Crăciun 2, Creț 14, Crenian 5, Crinișan 7, Crista 3, Cristoi 5, Cristu 1, Cucu 5.

Damian 11, Dalboșan 2, Danculescu 1, Daneț 2, Dodenciu 1, Dobrescu 1, Dragoescu 7, Dragomir 6, Dogar 1, Drincea 7, Duma 1, Dumitru 5, Filemon 5, Flora 1, Floria 3, Fratila 2, Fometescu 3.

Gambrîș 1, Grecu 7, Grindean 1, Groza 1, Gruia 1, Gura 1, Ghitera 1, Iacu 1, Iana 3, Ienascu 2, Ion 8, Iliă 1, Isacu 11, Iacobescu 2, Isvernar 3, Isvernician 16, Lăpădat 3, Lazar 2, Lighereț 1, Linca 1, Liuba 1, Zoria 11, Lungu 1.

Manciu 16, Manescu 26, Mareața 4, Mariș 2, Marta 9, Matei 4, Mateserean 9, Mathia 1, Miletici 3, Mustea 1, Moț 1, Mohoina 2, Moiescu 3, Moldovan 18, Monea 4, Motea 2, Munea 1, Murgu 1, Muntean 36, Nafiru 3, Neda 5, Nedici 8, Nica 3, Novac 1, Novacescu 1, Olariu 3, Oravițan 35.

Paleu 6, Panescu 9, Pastila 6, Pateșan 11, Paulescu 2, Perian 40, Petran 1, Pêrvu 2, Pêrvulescu 7, Poinar (Poienar) 1, Poorian 16, Popescu 8, Popovici 14, Prăteșan 1, Pruniș 8, Purgar 18, Purgei 3, Radu 3, Retezan 6, Roșan 3, Roșovan 3, Roza 1, Runcan 3.

Saba 2, Sbura 1, Schintei 1, Sperlea 18, Sperlescu 1, Stefan 6, Stoica 6, Stoican 4, Stoila 4, Stoilojan 2, Șciuca 3, Stan 5, Ștembei 1, Ștefulescu 1, Ștrelescu 1, Sandu 10, Sebeșan 1, Simonescu 3, Stroia 1.

Taluin 2, Telescu 8, Timonar 21, Todor 5, Traila 1, Turcu 3, Ungurian 7, Ugri 1, Valuțan 1, Vede 1, Velcelan 22, Velcian 18, Verdeț 8, Vezura 1, Vladu 7, Voina 1, Țeran 1, Jumanca 10.

31. *Comuna Oravița română.* În Oravița muntănă sînt Români mai mulți din România, în Oravița română sînt Români moșneani; — aceia se dic Buțani, — aceștia Frățuți.

Albu 4, Angel 1, Andrei 1, Arjoca 8, Bagherea 5, Baias 4, Balanescu 1, Balea 4, Balin 5, Barbu 1, Bela 2, Bena 5, Becian 4, Bentura 1, Bihoi 1, Blaș 4, Bogdan 28, Borlovan 3, Brata 3, Brezoi 1, Borcotina 1, Buza 1, Bura 9.

Damian 1, Dan 4, Dragan 7, Draghicescu 3, Dragoș 1, Dragoșan 3, Duma 19, Durei 10, Drincea 2, Iencuț 4, Fara 5, Firu 2, Fumetescu 3, Gaita 1, Gaspar 9, Geru 3, Gerjovan 2, Ghitera 9, Gliivan 1, Groza 8, Iuga 1, Ghiru 1, Goroveț 1, Grecu 3, Herbei 1, Imbri 2, Iana 31, Iepure 10, Ieremia 1, Ieva 2, Iura 7.

Calina 1, Calin 10, Carabaș 13, Carabeu 8, Carajin (Caragin) 1, Coterla 39, Cherla 1, Corbei 1, Crăciun 1, Crăciunescu 4, Crenian 6, Crinișan 2, Cucu 18, Lazar 29, Lerma 1, Lirma 1.

Magurian 1, Mândru 1, Manguica 2, Marcața 1, Mariaț 1, Medru 16, Miosco 1, Mohoina 1, Madincea 1, Măluș 1, Neda 53, Nedici 9, Nistor 8, Olariu 4, Paleu 5, Pastila 8, Pipelca 1, Pêrvu 3, Pêrvulescu 2, Pateșan 1, Perian 1, Pocrian 2, Pasule 1, Popa 2, Popovici 3, Purgar 3, Runcan 1.

Sarmes 2, Sița 1, Sporia 1, Stefan 2, Sterian 9, Stăngu 2, Subu 5, Sulia 15, Timișoran 1, Trandafir 1, Velcian 2, Voda 3, Voina 3, Vucu 1, Țorțolea 4, Țunea 2.

32. *Comuna Petrițova.* Adam 1, Alecsander 2, Anochici 2, Armanca 1, Avram 1, Belosin 1, Boldovina 2, Borca 6, Daia 6, Damian 3, Dragoi 6, Dimitrievici 2, Fratoi 6, Frenca 5, Frumos 5, Gavrilovici 5, Ghîrcu 3, Iagodici 3, Iancu 2, Imbre 1, Chersta 1, Costa 2.

Luț 11, Lazarovici 1, Manciu 12, Musa 1, Musta 3, Musteț 5, Muntean 1, Neamț 6, Nemoian 3, Novac 5, Oțan 1, Ocnar 1, Olariu 6, Pascoța 1, Preda 3, Petcu 1, Pêrvu 1, Priboi 1, Reuca 1, Roiban 2, Roman 9.

Serbu 11, Sima 2, Șinca 6, Șerban 5, Savoianț 1, Susan 7, Truica 1, Velcu 9, Vucu 1, Zgrebișan 4.

(Va urmă.)

Dr. At. M. Marienescu.

Doine și hore.

— Dela Drăgănești, în cercul Beinșului. —

Grundă verde de-a viii,
Dulce-a fost gura mândrii,
Dulce-a fost, d'amui-amară,
Indulcește-o Dómne iară!

Am o vacă și doi junci
Și casa plină de prunci,
Pruncii-s goi precum sînt napii,
Sar prin casă ca și țapii,
Ca și țapii 'mpedecați,
De mălaiu nesăturăți.

Puse mândra pânza 'n șură,
Nu-i ajunse hătetură
Ș-a hătut
Cum a putut,
Și o puse după casă,
Câți or trece, toți s'o țesă;
Puse pânza 'n postul mare
Ș-o găta pe secerare,
Puse pânza când se pune
Ș-o găta mîncînd la prune.

Mândră-i mândra cu mărgele,
Eu-s bêtrân fără muiere;
Mândră-i mândra cu cercei,
Eu-s bêtrân cu ciórci rei.

Pe mine me chiamă Lucă,
Fetele 'n gură me țucă.

Dragile mele neveste,
Gură ca la voi nu este!

Codrului încă i dor
De mine că nu me 'nsor;
Codrului încă i jele
De mine că n'am muere.

Mână biriș boii bine,
Nu te uită 'n ochi la mine,
Că ochii mei is cêlăi
Ș-or mîncă boiții tei.

Vasile Sala.

Jalbă către Dumnezeu.*

Costache Negri, literatul și patriotul boer moldovean, vestit pentru inima-i marinimă, luase într-o zi pușca la spinare, și plecase prin pădure după vânat paseri.

Se tot uită, firește, pe sus dór de va zări prin frunziș vr'o sburătoare, când ce să-i vedă ochii? ... Într'un copac, mai-mai în vîrf, o hârtie agățată cu o slōră se legăna de colo până colo împinsă de vînt.

Förte mirat, că vede acolo in bunget, o bucată de hârtie și încă înfășurată frumos, și legată cu o sîră, ce este.

Dise logofetului, care era în căutătură, să o dea. Logofetul se ucră în ochii ei și îi zise: — Se uită Costache Negri la ea ... era scrisă cu un scris neînțeleș pentru densusul, scris cu un ovreu din sat care știea carte și-l puse să-i traducă cescă ce spunea.

Cum ajunse acasă, trimise să ceară de un ovreu din sat care știea carte și-l puse să-i traducă cescă ce spunea. Eră o jalbă a unui alt ovreu de acolo din sat care crezând, că Dumnezeu îi va auđi plângerea, o scrisese cerendu-i cincispredece galbeni împrumut, spre a începe un negoț cu care credea că va căștiga ceva spre a-și hrăni nevêsta și o spază de copii ce avea.

In afară de acestea, mai spunea că spre a-i fi mai ușor lui Dumnezeu să o ia, o agățase cât putuse mai sus in copac.

Costache Negri fu mișcat de credința puternică a brîetului sârac.

Trimise de-l chemă la densus.

— Ce ai scris tu lui Dumnezeu? întrebă el când veni.

— Iu?

— Tu.

— Iu nu am scris nimichi, ci să scriu iu?

— Spune, nu te teme, că nu-ți fac nimic.

— Bini, chicanii Custachi, iu șcii nu faci nimichi, dar decă nu am scris, ci pot să ăic!

— Va să ăică nu vrei, ai?

— Di ci să nu vreu? dar decă nu am scris....

— Ei, să-ți spun eu ce ai scris, decă e așa. Ai cerut lui Dumnezeu să te împrumute cu cincispredece galbeni.

— Ci spui?... Di undi șcii? întrebă repede ovreul, ne mai gîndindu-se să lăgăduescă, atât eră de mirat.

— Șciu că mi-a spus chiar Dumnezeu...

— Dumniđou?

— Da, și mi-a dat și cincispredece galbeni să-ți dau.

— A daat?...

Și ovreul deschise ochii mari și lacomi.

— Lasă șaga, chicanii Custachi, ci mai să rîdi du un sârac ca mine? urmă apoi neîncredător.

— Nici șagă, nici nimic, response Negri, și drept dovédă, iacă, na ți-i.

Și îi numără cincispredece galbeni strălucitori.

Ovreul nu mai știea de bucurie, sărută mîna boerului, aduse laude lui Dumnezeu și dădu fuga, cât putu, acasă pipăind mereu galbenii in buzunar să vedă de nu sînt vedenie.

Cînd îi arătă balabustei, ea începă a țipă și a

se bătu cu mînile de pěr că de unde i-a furat, pe cine a omorît, ce a făcut?...

Și am omorît pe nimeni, nu am furat dela nimeni. — răspunse el in limba lor. Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea și a dat cuconului Costache Negri cincispredece galbeni, cât ceream să-mi dea.

Balabusta se uită cu gura căscată la el pe cînd îi istorisîa laptul cu tôte amênuntele.

Cînd stêrși:

— Nu fi dat mai mult? întrebă cu neîncredere.

Dumitru Stăncescu.

Cătră o fată.

Vrem spus că vedendu-ve mi-ați plăcut, dar că nu se pôte numi numai decăt amor, căci dela ceva și până a adora pe acel ceva e o încredințanță; mică in aparență, dar förte mare in realitate.

Ori ce amor, fie el cât de pasionat, nu s'a născut la cea dintîi privire; a inaintat treptat cu cât a vădut mai des. Amoral e ca un curent electric: produce fiori ori de câte ori privirile se întelnesc. Ei bine, cu cât acele priviri se află mai mult in contact, cu atât curentul creșce și pe basa acêsta, la cea dintîi privire nu există decăt o mică schintee, dar care creșce mereu sub influența ochilor care e limbajul inimei, (cînd sînt sinceri) și cînd curentul e stabilit cu deseversire, chiar contactul unei atingeri — fie cât de ușoră — produce șguduire.

Așă dar cînd iubești cu pasiune, nu mai ești stăpîna pe rațiunea care-ți fuge tot la densusul; ești tristă cînd nu-l veđi; îți pieri somnul, și decă se întemplă s'adormi, ai visuri agitate. Il cauți mereu, căci par că îți lipseșce ceva. Ai voi să-l veđi întotdeauna și să fie vecinic lângă dta, pentru ca să-ți oglindești ochii in ochii lui, să-ți rađemi capul de umêrul lui; să-l privești cu drag și să nu te mai saturi; să-l ai mereu inaintea ochilor și imagina lui să fie vie in cugetarea dtale, tainică pentru toți, pe care o ascunđi chiar și de densusul, căci orgoliul de femee nu te ierlă ca să te tradezi; și cu tôte acestea, totuș tremuri cînd îți strînge mîna; lași ochii in jos și te roșești cînd îți vorbeșce și tresari cînd se uită lung in ochii dtale.

Ori cât de mult te vei prefăce indilerentă față cu densusul, tot pe sub ascuns îi cauți privirea care te farmecă, te subjugă și par că tot nu te saturi de dulcêța graiului seu; iar orele trec pré repede in compania lui.

Ei bine, domnișoră, tôte aceste simțiminte denotă adevêratul amor, séu amorul pur, cîntat atât de mult de autorii clasici și cîrpit așa de reu de mulți mediocri cu pretenții literare.

Sînt inse și admirații care pot degeneră, in amor cu timpul, dar care se pôte stînge tot așa de repede cum au venit. Și plăcerea pôte da într'un fel de amor, dar care n'are să fie nici odată o adevêrată pornire a inimei.

Ei bine, și eu sînt in acêstă categorie!

E adevêrat că fisonomia dvostre mi s'a intipărit in memorie, și că-mi place să ve priveșce, dar aceste doue banalități nu pot constitui un adevêrat amor.

E șciut de toți, că o flóre cînd o desmêrdă sôrele, creșce förte repede; astfel e și cu amorul: Cînd acel cineva care-ți place te incuragéză, amorul nu e departe și atunci el pôte inlocui admirația și ilusia pôte deveni realitate.

Dar... mai trebuie timp și răbdare.

Gr. Mărunțeanu.

* Auđiă dela dl Ionnescu-Gion.

Scrisore din București.

„Narcis”, dramă în 5 acte de Brachvogel, traducere de dl S. I. Grosman. — „Metafisica și știința” de dl G. C. Dragu. — Conferența dlui „Dela Vrancea.”

Săptămâna trecută s'a început prin reprezentarea dela Teatrul Național în beneficiul dlui Manolescu a piesei »Narcis» și s'a terminat cu eminenta conferență a dlui Barbu Ștefănescu (Dela Vrancea.) Iar cât despre mișcarea literară în scris, putem semnală opera dlui G. C. Dragu, »Metafisica și știința», scrisă ca teză de licență în litere și filosofie.

»Narcis» este cea mai bună și se poate dice singura piesă ce a scris-o Brachvogel. Traducerea despre care nu pot să scriu decât bine, a făcut-o dl Grosman din Iași. S'a dat în beneficiul marelui nostru artist Grigore Manolescu. Atât felul cum e scrisă și tradusă piesa, cât și modul cum a fost jucată, a făcut ca ea să aibă un succes dintre cele rare și să se dea de patru ori una după alta, totdeauna înaintea unui public care umplea sala.

Cuprinsul dramei este următorul: Dna de Pompadour, vestita metresă a regelui Ludovic XV a primit dela papa dispensa care desparte pe rege de nefericita lui soție Maria Lecinsca, și astfel nici o piedică nu se mai găsește pentru căsătoria ei cu regele. Rușinea ce ar naște din această căsătorie pentru Franța face inse, ca chiar cel mai fidel om al marchisei, ducele Chaiseul, primul ministru să se opună acestei căsătorii. Cum inse știe că într'o luptă fățișă nu ar pute să învingă pe marchisa de Pompadour, el se folosește de alte mijloce. Află, că fostul bărbat al marchisei, pe care-l luase din dragoste, și pe care îl iubiă încă, se află în oraș, că marchisa l'a vădută și s'a emoționat atât de tare, încât s'a bolnăvit. Așa bolnavă inse, în ambiția ei nu se lasă, ci dă ordinul pentru serbarea căsătoriei ei. Ea însă-și face programul. În program este și o reprezentare teatrală. Ducele face tot posibilul pentru a găsi pe fostul bărbat al dōmnei de Pompadour, fosta fiică a unui băcan. Lucrul nu eră greu, de ore ce din întemplantare Narcis Rameau, acesta este numele fostului bărbat al marchisei, eră găzduit de actrița Quinault, devotata reginei. Îl pune deci p'acesta ca împreună cu actrița să jōce istoria vieții marchisei. Calculul a și izbutit: slăbită, istovită cum eră, dna de Pompadour când aude vocea lui Narcis, când îl vede, se emoționează, își perde cumpătul atât de mult, încât îi sare în gât, îi spune că un moment nu a încetat de a-l iubi de când perceptorul d'Etiolles a furat-o, și decă a stat în palatul regal, a făcut-o numai din ambițiune. Se jură că-l iubește cu totă pasiunea, că va trăi de aci înainte numai pentru el. . . . Scena acēsta e admirabilă: Narcis stă buimăcit, nu știe ce să vorbescă. El încă o iubiă pe fosta lui soție, pe Jeannetta Poisson, pe care de când a pierdut-o, și-a încheiat totă viața, umblă fără neastemper și nefericit dintr'un loc în altul, făcend filosofă a la Hamlet alui Shakespeare. Nu pōte inse iubi pe dna de Pompadour, cărei îi iertă pēcatele ce le a făcut față de el, dar o blastemă pentru rușinea și miseria ce a pricinuit-o Franciei.

Blastemată de el, marchisa cade jos ca tresnită și mōre. Narcis nu o pōte nici el supravețui.

Despre jocul artiștilor voi dice numai atâta, că Narcis este pentru dl Manolescu o creațiune ce se pōte pune alături cu Hamlet, că dna Aristița Manolescu în rolul marchisei de Pompadour a fost perfectă, și că ceilalți actori și-au dat și ei silința, și au izbutit să jōce la nivelul celor doi artiști cari duceau greul piesei. Decorurile și costumele au fost splendide.

Beneficiului i s'au făcut ovațiuni entusiaste,

i s'au oferit buchete și corōne, precum și niște scale prețioase.

*

»Metafisica și știința» de dl Dragu, distins absolvent al școlii normale superioare, este o carte de valōre și ne îndreptățește ca să sperăm a avē pe viitor în persōna autorului, acum tinēr încă, un bun cugetător și profund analigator al filosofilor moderni. Chiar acum, după felul cum și-a scris teza, dl Dragu pōte fi numerat între cei mai distinși cultivatori ai acestei științe.

După cât aflu, ediția I a cărții dlui Dragu este aproape epuizată.

*

Conferența dlui Dela Vrancea intitulată »Logica în creațiunile populare» a atras lume multă la Ateneu.

Felul cum dl Ștefănescu a tratat subiectul, esempele ce le-a dat, scōse tōte din popor, — a făcut ca conferențiarul să fie ascultat cu cea mai mare încordare și să fie aplaudat frenetic în dese rânduri. A plăcut mult cu deosebire acolo unde a combătut viciile societății de ađi și a pus în relict naivitatea, nevinovăția, istețimea și profunda cugetare a țeranelui român.

Ca noutate ve pot împărtăși că la Teatrul Național s'a mai pus în studiu o piesă tradusă de dl Grosman.

Acēstă piesă este »Marele Galeotto», dramă în 3 acte și un prolog de José Echegaray. Piesa probabil că se va da pentru al doilea beneficiu al dlui Manolescu. Despre traducere se vorbește mult bine.

Ioan Rusu.

Reuniunea femeilor române din Blaș.

Oglinda întregii noastre vieți sociale fiind acum »Familia» de 25 ani, cred, că va da loc în colōnele sale scurtului raport ce-l fac despre prima adunare generală a reuniunii femeilor române din Blaș, adunare ce s'a ținut în 22 februarie. Și încă cu atât mai tare o cred acēsta, cu cât unul din spiritele conducătoare a seclului ce acum se apropie de finit, a fost cultivarea femeii, pentru ca ea să fie totdeauna, în ori ce ram a sferei sale de activitate, la înălțimea chemării sale. Și pentru noi românii, pe cari vitregimea timpurilor ne-a așezat într'o situație atât de penibilă, pentru noi, cultivarea femeii române, e o cestiune de cel mai mare moment, o datoriă impusă în cel mai imperios mod. Așa încât, cel ce neglece cultura femeii române, devine vinovat și lui însuși și înaintea națiunii sale.

Acēste premitându-le, putem relată despre numita adunare următoarele:

Înaintea unui frumos public românesc adunat în una din salele spațioase a institutului preparandial, stimata dōmnă Rosalia Muntean presidenta Reuniunii, ținū un fōrte frumos discurs de deschidere, făcend istoricul Reuniunilor din Ardeal.

După discursul de deschidere al dōmnei presidente, la ordinea ălei urmă raportul secretarului, despre activitatea dezvoltată de Reuniune, dela înființarea sa, respective aprobarea statutelor din partea ministrului de interne și până în prezinte. Din raportul secretarului dl dr. V. Hossu, cu mare bucurie am însemnat următoarele puncte interesante: Îndată după constituirea sa și respective după aprobarea statutelor, Reuniunea esmise din sînul seu patru membre în persōnele dnelor: Maria Radu, Amalia Papiu, Cornelia Deac și Maria Ungurean, pentru înscrierea de membri. Resultatul a fost fōrte imbucu-

rător, după cum vorbesc cifrele. Căci mulțămîntă zebrelui desvoltat de numita comisiune de patru, Reuniunea femeilor române de aci, ați după de abia 4 luni de viață, numeră 105 membri, din Blaș și de prin ținuturile cele mai depărtate. Dintre acest număr sînt membri fondatori 15, pe viață 21, ordinari 30 și ajutători 39. Mult merit în înscrierea membrilor are și prèveneratul consistoriu gr. cat. din Blaș, care a recomandat clerului și poporului din archidieceasa de Alba-Iulia, numita reuniune cu tótă căldura.

Deasemenea imbucurător fu și raportul casierei dómna Leontina Negruț. Din socotelile purtate de domnia sa cu multă esactitate apare, că averea totală a reuniunii se urcă la cifra de 1,700 fl. 60 cr.

După ce și de raportul casierei s'a luat act cu plăcere, dându-i-se absolutul, urmă întregirea comitetului reuniunii prin alegerea a 2 membre suplente în persoanele dómnelor Rosa Solomon și Lucreția Viciu.

Se mai hotări apoi ca »Unirea« să fie declarată de organ al Reuniunii și ca la procsimele adunări generale să se țină și câte o disertațiune.

Cu durere mai luă adunarea știință de trecerea din viață a membrei fundatoare Ana Vlassa, și a membrei suplente din comitet Ana Stoia.

După aceste adunarea fu închisă de presidentă, făcînd ca toți cei de față să nutrim cele mai sincere alipiri și bune speranțe față de ea.

Un membru.

Zebra curagiósă.

— Veți ilustrațiunea de pe pagina 77. —

Zebra séménă ~~forte~~ mult calului și în ceea ce privește construcțiunea sa trupescă, este un animal frumós. Dar e foarte selbatică și nici decît nu se pòte domestici. Ilustrațiunea din nr. acesta înfățișează o zebra atacată cu puii sei de o turmă de lupi flămânđi. Sfîrșitul luptei inegale se pòte prevedé, cu tóte aceste zebra se apèră voinicește, a prepădit câțiva lupi și tocmai își implântă dinții într'unul. Dar ce folos! Lupii sînt mulți. Și cei mulți sînt mai tari!

B o n b ó n e.

Un domn se află cu soția sa la o esposiție bovină și admiră câteva specimene cu niște córne colosale.

— Ce córne mari! esclamá bărbatul. Trebuie să fie foarte grele.

— Nu, dragă, respunse nevêsta; cel ce pòrtă córne, nu le simte!..

*

Un domn poftescé la mésză pe un prieten:

— Cine are să mai fie la mésză? întrebă prietenul.

— Vre-o câțiva băeți de spirit și tu.

*

La club:

— Șcii că Tărtășescu se 'nsoră.

— Șciu... Ghici ce i-am trimis ca dar de nuntă?

— ???

— »Paradisul perdut.«

*

Junele poet:

— Domnișoră, îmi dai voie să-ți citesc cea din urmă poesie a mea?

— Cea din urmă? oh! atunci cu multă plăcere, domnule.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Basmele româneșoi. Dl Picot, profesor la Colleege pe France și la Ecole des langues orientales vivantes din Páris, despre care am pomenit cetitorilor »Familiei« cu prilegiul noutății, că esplică basmele româneșci. a scris o scrisóre colaboratorului nostru Dumitru Stăncescu, ale cărui »Basme« le esplică anul acesta, în care își arată părerea asupra literaturii noastre populare. Ecă partea, pe care colaboratorul nostru ne-o mențiunează pentru cetitorii »Familiei«: »Te sfătuesc, domnul meu, să trîngi tóte basmele ce ai risipit prin reviste și să faci un volum cât se pòte mai complect. E incontestabil, că studiul literaturii populare a avut asupra României înfrurirea cea mai fericită. Eu bag de sémă ecésta mai bine decît Români, pentru cari transiția a fost nesimțită, comparând stilul scriitorilor cari se bucură ađi de renume cu cele ce se scrieau acum 25 de ani. Cât de mlădiósă s'a făcut limba, și cât de curgétore, părăsind pedantismul savanților falși și luând putere din isvorul poporului!..«

Crestomatie Română. Sub titlul acesta a scos de sub tipar la Bucureșci dl profesor I. Manliu un volum merit a fi manual școlar și care cuprinde modele literare din autorii secolului al XIX-le, cu notițe biografice și aprețiări literare, întocmite pentru clasele superioare de liceu, seminare, școle pedagogice, esternate etc. și potrivite atât pentru aplicarea stilisticii și retoricii, cât și pentru completarea istoriei literaturii, partea primă: prosa. Dl Manliu, care are un nume cunoscut pe terenul literaturii didactice, ca autorul unor manuale relative la limba și literatura română, de astadată iarăș a sevêrșit o lucrare de valóre. Manualul este întocmit astfel, încât printr'o singură carte să satisfacă doué necesități: una a stilisticii și a retoricii și alta a istoriei literaturii. Spre acest scop a cules modele literare din mai toți autorii cei mai bunți ai noștri din secolul al XIX, și tóte bucățile sînt introduse prin notițe biografice și prin aprețiări literare. Cartea se va puté întrebunța cu mult succes de cătră profesori, cărora o și recomandăm cu plăcere. Prețul 3 lei 50 bani.

Indicele alfabetio al Academiei. Academia Română a publicat un »Indice alfabetio« al cuprinsului volumelor XI din seria I și I—X din seria II al Analelor Academiei Române, adecă de pe anii 1878—1888. Acest indice e foarte binevenit, căci el nunumai ne oglindește activitatea tuturor membrilor Academiei, de ori ce categorie din timp de 12 ani, dar totodată ne ușoréză căutarea și aflarea unor lucrări mai de frunte. Indicele ne arată în acelaș timp, că la întărirea Academiei noastre au conlucrat prin lucrări spirituale și prin daruri întréga classă inteligentă română de pretotindenii. Fruñdărirea lui e instructivă și mulțumitóre. Prețul 2 lei.

Gelosie. Acesta e titlul romanului al doile, publicat de dl Kadulescu-Niger într'un volum cu romanul »Jertfa«, despre care vorbirăm în colónele acestei foi. Este scris cu aceeaș pètrundere ca »Jertfa«, și decă nu ne mișcă într'atata ca cel dintéiu, cauza e subiectul. Autorul tratéză în ecésta scriere rivalitatea și gelosia ce se naște în urmă din aceea în inimele a doi bărbați, din cari unul ia de soție fata adorată de cel dintéiu. Peripețiile gelosiei bărbatului față de prietenul seu remas nensurat, care inse urméză să facă visite în casa lui, sînt zogrăvite cu colorii vii, câte odată prè abundante, cari țin în continuă agitație spiritul și inima cetitorului. Sfîrșitul inse liniștesce și mulțumesce pe toți. Nevinovăția soției se adeverește, iar prietenul holtei se 'nsoră și din Bucureșci, unde se petrece istoria, se mută la Iași.

Autorul care a scris aceste două romane, a probat că e un bun povestitor, care de sigur va produce multe asemenea lucrări.

Scrieri pentru copii. De obște se simte trebuința scrierilor menite pentru copii. De aceea anunțăm cu plăcere două broșurele foarte drăgălașe și elegante apărute în editura Haimann la București. Iată-le: »*Iancușor-Ochișori*«, istoriără pentru copii mici de Bonifaciu cu 21 aquarele și gravuri, negre și colorate cu mult gust; »*Copiii ascultători*«, și aquarele și gravuri, asemenea prę frumoșe, versuri de Veronica, sub care se ascunde regretata noastră poetă Veronica Micle. Sântem convinși, că aceste scrieri compuse în o limbă alêsă și potrivită, ilustrate cum nu s'a mai vădut în literatura noastră, vor face multă bucurie nunumai copiilor, dar și părinților, cari le vor cum-pără.

Poesii de Bonachi. Dl Mihaiu (de) Bonachi a publicat la București în editura librăriei Haimann un volum de poesii. Volumul conține 265 de poesii și e tipărit în format octav, hârtie de lux, legat elegant și cu gust. Prețul ?

Almanacul României June. Comitetul societății »România Jună« din Viena anunță, că dispune încă de 800 almanacuri ediția II și 150 ediția I și că a redus prețul dela 2 fl. la 70 cr. Adresa Societății este: »România Jună« IX Pelikangasse 15.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Dna Darclée în Budapesta. Diarele din Budapesta anunță, că în luna viitoare va debută în teatrul poporal de acolo o trupă de operă italiană din Milano și că primadona acestei trupe va fi renumita cântăreță dna Darclée Hartulary, care cu tot dreptul se pôte numi a doua Adelina Patti. Noi din parte-ne adaogăm numai atâtă, că, precum șciu cetitorii noștri, dna Darclée e română.

Concertul tinerimei române din Cluș, la 14/26 l. c., s'a ținut cu următoarea programă: 1, Eugeniu Carada: »Cântec ostășesc«, musică de A. Flechtenmacher; arangiată pentru cor bărbătesc de I. B. Oberti, executată de corul junimii. 2, Chopin: »Grande Polonaise Es dur« op. 22., executată pe pian de dșora E'ena Florian, acompaniată de orchestra militară a regimentului 51 3, »Declamare«, dșora Cornelia Lupu. 4, Oh Quand je dors; b) »E međul nopții«, romanță; cântată de dșora Anca, acompaniată pe pian de I. B. Oberti. 5, »Al IX-lea concert de Berioth«, executat pe violină de domnul Ioan Florian, acompaniat pe pian de domnișora Elena Florian. 6, »Luna suride«, romanță, arangiată pentru cor bărbătesc de I. B. Oberti: executată de corul junimii. 7, Liszt: »Rhapsodie Hongroise Nr. XIV.«, executată pe pian de dșora Elena Florian. După concert urmă balul până dimineața.

Corul plugarilor din Toroul-mare a dat la 13/25 l. c. acolo un concert cu acest program: Motto: Șciința cultivéză: 1, Salutarea patriei, cor bărbătesc; 2, Românul, poesie de L. B. Ghetie, declamată de P. Dragoi; 3, Pe ai țerii noastre zare, cor bărbătesc; 4, Sergentul, poesie de V. Alecsandri, declamată de I. Șuștrean; 5, Sus opină, cor bărbătesc; 6, Larva, poesie de T. V. Pacașan, declamată de N. Secoșan. 7, Dulce-i viața, cor bărbătesc; 8, Moș Martin, poesie de I. Grozescu, declamată de P. Bandu; 9, Uite mamă, cor bărbătesc; 10, Moda de acuma, de Iosif Vulcan, declamată de P. Muntean; 11, Sânt vênător, cor bărbătesc. Apoi urmă dansul. Venitul curat a fost merit pentru ajutorarea corului vocal de curënd înființat acolo.

Teatrul din Iași. Senatul României a votat suma de 30,000 lei pe an până la completarea sumei de 800,000 lei, pentru edificarea unui teatru românesc în Iași.

Piesă musicală nouă. La Ferdinand Táborszky în Budapesta a apărut: »Glückliche Stunden« (Ore fericite), polca-mazurca, compusă de Ios. Neugebauer. Pentru pian, prețul 75 cr.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Arhiereii români la Maj. Sa. Esc. Lor arhiepiscopul și mitropolitul dr. Ioan Vancea, episcopul Mihail Pavel și Ill. Sa episcopul dr. Victor Mihályi au fost primiți marți în audiență de cătră Maj. Sa în castelul regesc din Buda.

Tinerimea română din Berlin precum s'a mai scris în colónele acestei foi, a înființat o societate culturală cu numele: »Societatea Tinerimea Română studiósă din Berlin.« Numerul membrilor se urcă la 25. Comitetul s'a constituit astfel: președinte G. Marinescu student în medicină; vicepreședinte St. V. Nanu student în filosofie; secretar Melchior Hârșu dr. în medicină; casier Mihail Georgescu student în chimie; bibliotecar I. Jocoliu. Seria conferințelor a fost deschisă de G. Marinescu, care a vorbit despre metoda doctorului Koch la tuberculoși; G. I. Căpitănovici, student în filologie, a recitat și comentat bucăți alese din Eminescu și Speranță; St. V. Nanu a vorbit despre pesimism; Stefan Ciuntu, student în drept, despre dificultățile limbii germane; G. Eremie, student în drept, despre doină și Christea Bolintineanu despre istoricul telegrafului.

Preot și învățător. Ministrul de culte... a emis un ordin cătră autoritățile școlare, în care provcându-se la dispozițiunile legii, opreșce ca în viitor în școlile confessionale preoții să pótă funcționa și ca învățatori. Astfel de casuri de acuma înainte numai cu permisiune specială se vor mai toleră ascultându-se întieiu și părerea forurilor bisericești-școlare competente.

Un nou dr. în drept. Dl George Popescu, din Jucul-de-jos, a fost promovat de cătră universitatea din Cluș la gradul de doctor în drept.

CE ENOU?

Hymen. Dl Dimitrie Nădăban, învățător în Becheiu, comitatul Arad, la 8 februarie s'a cununat cu dșora Mărióra Dascăl în Arad. — Dl Nicolae Popovici, profesor de cânt și musică în Brașov, s'a cununat acolo duminica trecută, la 10/22 februarie, cu dșora Maria Bombeu, în biserica St. Nicolae. — Dl Augustin C. Cheresteș, absolvent de teologie al diecesei de Gherla, în duminica trecută s'a cununat cu dșora Aurelia Oltean în Morareni. — Dl Antoniu Băliban, absolvent de teologie al diecesei de Gherla, la 11/23 februarie s'a cununat cu dșora Teresia Bran în Unimět. — Dl Nicolae Baiu și dșora Bucura Jaja la 10/22 l. c. s'au cununat în Zernești. — Dl Stefan Szabó, absolvent de teologie din diecesa Gherlei, s'a cununat cu dșora Regina Farcaș în Sec. Ceremonialul cununiei a fost severșit de dl dr. Ioan Pop profesor și asesor consistorial în Gherla; nași au fost dl George Pop din Bazești cu dna Elena Pop n. Maniu. — Dl Ioan Pinciu, tipograf în Sibiiu, și dșora Ana N. Macrea se vor cunună duminică la 17 februarie v. (1 martie.) — Dl Iuliu Truța și dșora Valeria Tulbure se vor cunună la 5 martie n. în Fildul-de-sus. — Dl Vasile Sîntion, notar comunal în Căsteu, și

dșora Sofia Botean, fiica dlui Ioan Botean preot in Biniținț, s'au cununat acolo la 27 ianuarie. — *Di Nicolau Radu*, absolvent de teologie, s'a logodit in 7 februarie cu dșora Maria Mateiu in Chiheriul-de-sus.

Reuniunea femeilor române din comitatul Sătmămar. Dnele Leona Medan, Maria Barbul, Aurelia Pop, Elisa Cocian și Lucretia Dragoș au inaintat conferenței culturale ținută in Baia-mare la 17 l. c. o propunere pentru inființarea Reuniunii femeilor române din comitatul Sătmămar. Conferența a primit cu bucurie propunerea și a ales comitetul provisor astfel: presidentă dna Leona Medan, secretari dnii Nicolae Nilvan și dr. V. Lucaciu: ér celelalte dômne s'au ales membre in comitet. Statutele reuniunii se vor inainta pentru întărire la ministeriul de interne.

Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoril a ținut adunarea sa generală in Deva, la terminul anunțat și n' foia noastră, adeca in 14 februarie n., sub presiudiul dnei Ecatarina Draghici. Cu asta ocaziune din raportul dnei casiere s'a constatat, că averea reuniunii se urcă peste 1000 fl. Totodată s'a raportat, că membrele din Hațeg ale reuniunii au primit cu bucurie propunerea comitetului d'a se arangiă la Hațeg, la véră, pe timpul adunării generale a Asociațiunii transilvane, o oșpoziție de industrie casnică, in folosul reuniunii. Spre acest scop adunarea generală a votat pentru cheltueli 100 fl. și 60 fl. ca premii țerancelor, care vor produce lucrări mai frumoșe și mai originale populare. Sêra s'a dat un bal frumos in sala redutei, tot in favorul reuniunii.

Corso de flori. Intre surprinderile ce se pregătesc la București pentru jubileul dela 10 maiu al regelui Carol va fi, după cum scrie »Timpul« și un corso de flori. Un comitet se va formă pentru acest scop sub patronăgiul primăriei pentru a organiza »bătăia florilor« așa de mult căutată de locuitorii Nizzei, Veneției, Montecarlo etc.

Tipografia pentru Ispiresou. Cetim in »Tipografia Română« care apare in capitala României, că patronii tipografiilor mari din București vor să se verșescă un fapt mai presus de ori ce laudă. Au de gând a se cotisă lunar intre dênșii, spre a veni in ajutorul familiei celui care a făcut o așa de mare onore corpului tipografic din România: Unchiașului siatos, Culegătorului-tipograf.

Reuniunea femeilor române gr. or. din Făgăraș și giur va ținé adunarea sa generală la 24 februarie v. (8 martie n.) după mișdădi la 2 ore in localul școlei române gr. or. din Făgăraș. Cu asta ocaziune se va alege și comitetul nou al reuniunii. Actuala presidentă a Reuniunii e dna Maria Aiser.

Dieta in săptămăna trecută a desbătut proiectul de lege pentru jurisdicțiunea consulară. Discuțiunea a luat dimensiuni mari, căci partidele opoziționale au combătut legea cu totă puterea, accentuând că proiectul ar introduce o nouă cauză comună. Culmea desbaterilor au fost cuvântările deputatului cont. Aponyi și a ministrului de justiție Desideriu Szilágyi. In urmă proiectul a fost votat cu majoritate de 80 voturi. Vr'o 160 au absentat.

Medic român in Cluș. *Di dr. Ioan Comșa*, asistent la universitatea din Cluș lângă profesorul dr. Lechner, s'a stabilit ca medic in orașul acela; dsa este primul medic român in Cluș.

In contra asilelor de copii s'au mai ținut și convocat adunări la Supurul-de-sus, Huedin, Cămpeni, Alba-Iulia.

O nouă bancă românească. La Făget, in comitatul Caraș-Severin, s'a luat inițiativa d'a se fondă un nou institut de credit și economii »Făgetana« și capitalul de fondare va fi 30,000 fl. împărțit in 300 de acții de câte 100 fl. Terminul de subscriere e 1

martie st. v. In fruntea întreprinderii stă protopresbiterul Sebastian Olariu in Făget, la care este a se plăti și rata primă, adeca 10%.

Institute de credit. *Timișana* din Timișoara va ținé adunarea sa generală in 6 martie n. Capitalul social e 50 000 fl., circulațiune 364,237 fl. 34 cr., profitul curat 13,344 fl. 91 cr. — *Hațegana* din Hațeg va ținé adunarea sa generală acolo la 21 martie n. Capitalul social 13,238 fl., circulațiunea 40,547 fl. 91 cr., profitul curat 1186 fl. 69 cr. — *Sebeșana* din S. Sebeș va ținé adunarea sa generală in 29 martie.

Neorolôge. *Elia Macelariu*, consilier reg. gubernial in pens., president al institutului de credit și de economii »Albina«, membru fondator al »Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român«, precum și membru ordinar al comitetului »Asociațiunii« dela inființarea ei până in present, deputat congressional și sinodal, asesor consistorial, fost deputat dietal, președinte al comitetului parochial al bisericei gr. or. din suburbiul Iosefin in Sibiu, membru al comisiunii comitatense și al consiliului cetățenesc etc. etc. etc. a incetat din viață la Sibiu, in 8/20 l. c., in etate de 71 ani. — *Basilii Șandor de Vist*, major c. și r. in regimentul de infanterie nr. 83, care staționează in Focia, a murit, impușcându-se. — *Iuliu Bocoș*, teolog de cursul al IV in Gherla, a murit la Sec, in 23 febr., in etate de 23 ani. — *Ecatarina Feier*, soția dlui Aron Feier, proprietar in Brad, a murit la sfêrșitul lui ianuarie in etate de 48 ani.

CARNEVAL.

Balul presei in București. Unul din balurile cele mai interesante din câte s'au dat in carnavalul acesta la București, a fost balul arangiut in folosul Societății presei. Balul n'a fost atât de frecventat, după cum s'ar fi putut speră, căci unele dame s'au supărat pe diariști, cari au criticat serbarea nemțescă dela Ateneu patronată de dênșele, și nunumai c'au refuzat să ia parte in comitetul organizator sub președița dômnei Irina G. Suțu, dar au pus totă activitatea lor intru a descuragiă lumea să ia parte la acest bal. Cu tôte aceste inse, balul a reușit bine.

In Veneția Orădiil-mari se va da la 1 martie n., adeca mâne duminica, bal in folosul bisericei române gr. or. de acolo. In fruntea comitetului arangiator stau dnii: Gavril Neteu președinte, Pavel Raț casier și Ioan Costa controlor. Petrecerea se va ținé in casa lui Ig. Kohn de lângă gară.

Reuniunea pompierilor voluntari din Sellște va arangiă ađi la 28 februarie n. petrecere cu joc in sala cea mare a școlei române. Venitul curat e destinat pentru fondul reuniunii.

OGLINDA LUMEI.

Cel mai nou léo in contra ofitocel. Noul léo al profesorului Liebreich, n'are aface cu limfa lui Koch, ci după declararea chiar a descoperitorului, este o substanță simplă, descoperită de Liebreich in decursul cercetărilor sale asupra mijlôcelor stimpărătore de dureri (anestezice.) Liebreich a făcut lungi esperimente asupra animalelor și, după stabilirea precaută a dozărei, a incercat mijlocul la ofitica laringelui, in clinicele profesorilor Frankel și Heymann. Resultatele dobândite se ăice c'au fost atât de incuragiătore, încât profesorul Liebreich s'a decis să-și publice descoperirea. Substanța lui n'are alt ceva comun cu aceea a lui Koch, decât că se introduce in corp pe

cale de injecții subcutanee și operază asupra focarului local al bolei. La tuberculosa celorlalte organe, lécul nu s'a aplicat până acum. Se deosebește inse mai ales acest nou remediu de cel al doctorului Koch prin aceea, că nu dă naștere la nici un fel de primejdie pentru viață și nu provocă nici măcar friguri. Comunicările asupra remediei și experiențelor făcute cu densus se vor face de descoperitor săptămăna viitoare la societatea medicală din Berlin.

Esposiție de fotografie. Esposiția de fotografie ce se organizează la Petersburg promite a fi foarte însemnată. Ea va cuprinde istoria fotografiei și a aplicării sale practice. Afară de producțiile artei fotografice, sub toate formele se va vedea totă literatura consacrată acestei arte precum și speciunile aplicațiilor fotografiei la diferențele ramuri ale industriei, între care și tipografia, toate aparatele de fotografie cele mai perfecționate și în fine o secțiune specială de aplicare a fotografiei pentru iexpertizele înaintea tribunalelor.

M O D A.

O revoluție în modă. Toaletele luscose ale dămnelor de care se plâng în special bărbații, au început să fie combătute de însăși femeile. La Londra s'a format chiar un comitet sub presidența dnei vicomesă Harberton cu scopul de a introduce între femei o modă mai practică, mai igienică și mai puțin costisitoare ca modele de până acum. Cu alte cuvinte, comitetul acesta este un comitet care începe revoluția contra modei. Dămnelle din comitet și cele cari au aderat la această revoluție, atacă prin diare, broșuri și chiar prin afișe și placarde moda actuală, pe care o găsesc nepractică, neigienică și pre scumpă; cu alte cuvinte ruinătoare de sănătate și bani. Dna Harberton luptă cu deosebire pentru a scăpa pe femei de rochiă, această haină grea și totuș neținătoare de căldură, și mai presus de toate, adunătoare de praf și de noroiu. Nu cu mai puțină înverșunare luptă aceste dămnelle contra corsetului, asupra cărui de altminteii doctorii și-au dat verdictul de mult. Comitetul menționat voiește a introduce în locul rochiilor pantaloni ceva mai largi ca ai bărbaților. Pentru conducerea campaniei, comitetul a fundat și un diar intitulat »Rational Dress Society«, care acum de curând a atacat și pe acele foi de modă, cari numai pentru a face ca croitorii să capete bani, inventă pe fiecare și câte ceva în modă. Dilele acestea a apărut și o broșură, adresată bărbaților însurați, cărora li se arată că decă ar sprigini revoluția, de câte cheltueli s'ar pute dispensa. Astfel decă s'ar purta pantaloni, n'ar mai fi în fiecare an schimbare de modă în rochii, de ore-ce pantalonii nu suferă atăta schimbare. Apoi cât timp s'ar economisi când moda ar fi mai simplă, și mai presus de toate lumea bună ar scăpa de un lucru: să imiteze în modă tot'dauna pe vr'o artistă din teatru care-ți ese pe scenă cu cine șcie ce costum capricios, făcut în profitul modistelor.

Modă periculăasă. De mai mult timp s'au audit plângeri contra modei ce au luat femeile de a-și întări pălăria cu ace pre lungi. Că această modă este periculăasă, rezultă și din următoarele întâmplări. La Potsdam s'a dat un concert. Doue femei stăteau una lângă alta. Fiind amândouă din lumea mare, nici vorbă, că ele se purtau după modă: cu ac lung în păr. S'a întâmplat inse ca una sta pre aprăpe de alta și ca una să facă o mișcare repede. Ea lovi atunci cu acul din cap pe cealaltă drept în față așa,

că-i făcu o rană destul de mare. Sângele începă să curgă și femeia rănită trebui să plece acasă dela concert. Tot la Potsdam s'a întâmplat ca o dămnă să rănescă pe conductorul trenului, care o ajută să se dea jos din tren, drept sub ochiu, așa că decă nu-mai cu jumătate de deget îl impungea mai sus, îi strică ochiul cu desevărire. În urma acestor întâmplări autoritatea polițienescă a interdiș purtarea unor ace atât de lungi și de periculăose.

LOGOGRIF.

De Maria Juica.

Cea mai mică 'ntre surori,
Când eu vin, te ieu fiori,
Dinții 'n gură-ți clențenesc,
Eu me rid și te opresc
Să alergi încătro vrei,
Te fac la cuptor să stai.

Diua ursulu-i a mea,
Decă-și vede umbra 'n ea,
Șese săptămăni mai ai
Tot după cuptor să stai,
Iară decă e întors
Tot atăta e frumos.

Terminul de deslegare e 20 martie. Ca tot'deuna și de asta dată se va sorti o carte între deslegători.

Deslegarea logogrifului din nr. 52:

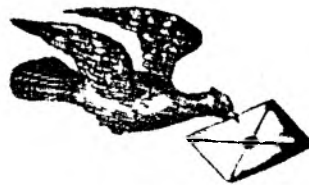
Potop
Euripide
Dumas
Ararat
Genua
Ol
Gargano
Ioaniț
Arabi.

Literele inițiale cetite de sus în jos, dau cuvântul »Pedagogia«; iar cele finale cetite de sus în jos, numele »Pestaloți.«

Deslegare bună primirăm dela dnele și dșorele Eufemia Popescu, Iosefina Crișan, Măriora Petruț, Aurelia Gogonea, Victoria Suciu, Amalia Pop, Minodora Popovici.

Premiul fu dobândit de dșora Victoria Suciu în Sistaroveț.

Poșta redacțiunei.

Diletantul. Anecdotă. Nu găsim în ea sarea. Nu mai perde timpul cu d'al de aste.

Liege. C-ne-i autorul tracției?

Iasi. Cismăua Pecurari. A u sosit toate. Mulțumită și salutare!

Călinarul săptămănei.

Diua sapt.	Călinarul vechiu	Calind. nou	Sorele
Dumin.	fiului refacit, Ev. dela Luca c. 15 gl. 6, inv 6.		res ap.
Duminecă	17 Mart. Teod Tiron	1 Martie Albin	6 39 5 47
Luni	18 Par. Leon Papa	2 Simpliciu	6 38 5 49
Marti	19 Apost. Archip	3 Cunigunda	6 36 5 50
Mercuri	20 Par. Leon	4 Casimir	6 34 5 51
Joi	21 Cuv. Timoteu	5 Friederic	6 31 5 52
Vineri	22 7 Afl M S. Eugenie	6 Victor	6 30 5 53
Sămbătă	23 Par. Policarp	7 Gottfried	6 29 5 55

Proprietar, redactor răspundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Iosif Lang în Oradea-mare